

UIT DE PASTORIE

Het was vele jaren vaste troef: iedere eerste donderdag van de maand: Parochie Vergadering.

De parochie vergadering was het platform, waar het wel en wee van onze parochie ter sprake kwam. Hier klopte het hart van de parochie.

Het Parochie Bestuur vertelde, waar men mee bezig was, zo ook de diverse commissies, de staat van de financiën werd gekeurd en belangrijke ontwikkelingen in kerk en buurt werden besproken.

Dat was de Parochie vergadering: een groep enthousiaste parochianen, die met elkaar overlegden hoe de Martelaren in deze tijd een plek kon zijn waar het evangelie mocht klinken en gestalte krijgen. Een praatclub? Veel meer.

Indien nodig ging men aan de slag. De inzet van de leden was groot. Het mooiste voorbeeld is nog altijd: de actie Kerkbalans, de actie om kerk en parochie financieel te steunen.

Vele jaren bestond die uit het schrijven van gironummer 122588 in Hofnieuws met een hartelijke oproep dat iedereen zijn verantwoordelijkheid zou nemen. Velen deden dat, maar niet iedereen.

We zijn op pad gegaan. Parochianen bezoeken parochianen. En de klus wordt ieder jaar leuker, want men rekent erop. 'Ha, mijnheer Nypels, is het weer zover?'

'Open Kerk' werd besproken. Kerkwachten werden gevonden.

Nieuwe parochianen werden bezocht. Van SILA (Stichting Interkerkelijke Leden Administratie) krijgen wij iedere maand zo'n 20 nieuwe adressen door. Wie zijn zij? Wij stapten op hen af.

Een jongerengroep werd opgericht. Honderden jongeren werden er aangeschreven. Een klein tiental kwam kijken. We hadden een ongehooflijk enthousiaste begeleidster. Helaas werd ze ziek.

Een rouwbezoek-groep werd gestart. Een eettafel.

Allemaal nieuwe initiatieven. En steeds trokken leden van de Parochie Vergadering de kar. Helaas bleken een aantal van die initiatieven niet levensvatbaar. De vermoeidheid sloeg toe. Enkele leden haakten af. De klad kwam in de Parochie Vergadering.

Niet in de parochie. Gelukkig niet.

Het Parochie Bestuur was druk doende met de restauratie van de kerk, met Hof '85, met de koffiebeuk, met het orgel. Extra vergaderingen waren nodig met de financiële commissie en met de bouwcommissie.

Gesprekken werden er begonnen met de Antilliaanse parochie St. Anna om onze kerk te gebruiken.

'Ad hoc' groepen werden er opgericht voor de Rode Loper, tentoonstellingen, concerten, het orgel, de tuin.

De commissie kerk en samenleving organiseert de goede doelenmarkt en bezoeken aan de Bijlmer Bajes.

De commissie kerkorganisatie zoekt naar de mogelijkheid van een grote schoonmaak van het kerkgebouw en naar een goede regeling voor het parkeren op het kerkplein.

De commissie liturgie bereidt de nieuwjaarsviering 2007 voor en overlegt met het bisdom over het Vormsel.

Er gebeurt van alles: regio vorming, een nieuw dekenaat, de paus scoffeert Islam, etc.

Maar de parochie vergadering lijkt buitenspel te staan.

Steeds wordt het weer de eerste donderdag van de maand. Wat moet er op de agenda? De Parochie Vergadering bestaat voor de helft uit leden van het Parochie Bestuur. Zij zijn al voldoende op de hoogte.

Met ingang van dit nieuwe parochiejaar hebben we gekozen voor een nieuwe opzet van de parochie vergadering.

Parochie Vergadering wordt Parochie Beraad

Driemaal per jaar wil het parochie bestuur met de parochie in beraad: met de leden van de oude parochievergadering, maar ook met afgevaardigden van iedere groep én met iedere belangstellende parochiaan.

Aan het begin van het nieuwe parochiejaar zal het Parochiebestuur zijn plannen voor het nieuwe jaar hun voorleggen en iedere groep kan zijn vragen, wensen, plannen inbrengen.

Er zou een activiteiten-feestkalender gemaakt kunnen worden met bijzondere data, zodat heel de parochie bijvoorbeeld kan weten dat de L.W.M. dit jaar 35 jaar bestaat.

In de winter kan gekeken worden naar de financiële staat van de parochie en naar de stand van zaken van al onze plannen. Ook kunnen ontwikkelingen in de kerk, regio, dekenaat, etc. ter sprake komen. Bijv. n.a.v. het pas uitgekomen boek van Erik Sengers:

Aantrekkelijke kerk. Nieuwe bewegingen in kerkelijk Nederland op de religieuze markt.

Erik Sengers liep een aantal jaren geleden stage in onze parochie en is inmiddels godsdienstsocioloog. Hij stelt dat de grote kerken meer kunnen inspelen op de religieuze vragen en trends die buiten de kerk leven. Wij zouden hem in ons midden kunnen uitnodigen.

Als afsluiting van het seizoen kunnen we op bezoek gaan bijvoorbeeld naar een kerk in de buurt, zoals we dat al een aantal jaren doen. We bezochten de Oranje Kerk, de Eltheto, de Tronk. Om te kijken waar zij mee bezig zijn, om ideeën op te doen, om elkaar te leren kennen.

Het zal wel even duren voordat dit Parochiebestuur goed gaat functioneren, maar u begrijpt waar zoveel mensen op vrijwillige basis zich enthousiast voor de goede zaak inzetten, hoe belangrijk dan communicatie, openheid, ja transparantie, is.

We hopen dat het Parochiebestuur hierin zal voorzien.

Toch wel vreemd, geen Parochie Vergadering meer op de eerste donderdag van de maand, maar het spreekuur blijft.

Met vriendelijke groet, N. Essen, pastor
(spreekuur elke woensdag van 10 -12 uur)
ook: pastor@hofkerk.nl

Loop niet weg van waar je voor staat!

Bond Zonder Naam – oktober 2006

ZONNEBLOEM-COLLECTE

Zondag 10 september (nationale ziekendag) hield de Zonnebloem haar jaarlijkse deurcollecte. De opbrengst was € 103,-

Het bedrag komt ten goede aan de afdeling Frankendael, die sinds het begin van dit jaar gefuseerd is met de afdeling Transmeer. Dank aan de gevers!

GASTPREDIKANTEN IN OKTOBER

over: de aarde in balans

“De aarde in balans”. Zo heet het boek van Al Gore, de voormalige vice-president van de Verenigde Staten. Net als vele andere promi-

nente en minder prominente mensen maakt hij zich grote zorgen over de ecologische situatie in de wereld. 'De Club van Rome' zegt u in dit verband misschien meer. Of 'De Club van Boedapest' van Ervin Laszlo. Mogelijk kent u 'Het Handvest van de Aarde', waar oud-premier Ruud Lubbers een van de voortrekkers van is en waar onze koningin haar steun aan heeft betuigd.

Waar gaat het om bij de balans van de aarde? Feitelijk gaat het er om dat wij met zijn allen op veel te grote voet leven. Wij gebruiken van de natuur, van de aarde, meer grondstoffen dan zij kan voortbrengen. Dat gebruik gaat goed zolang er voorraden zijn, maar als die op zijn komt onze wereld heel beslist in een grote en langdurige crisis terecht.

Een paar voorbeelden.

Wie kent niet de discussie over de opwarming van de aarde? Als die opwarming doorgaat volgens de huidige trend, zal het ijs van de poolkappen gaan smelten en de zeespiegel stijgen. Dat is een zeer bedreigende ontwikkeling, ook voor ons Watergraafsmeeders die nu al 4,5 meter onder de zeespiegel wonen.

En wat te denken van de luchtvervuiling? Van de voedselzekerheid? Weet u dat er nauwelijks nog kabeljauw gevangen kan worden in de Noordzee? En dat de paling op uitsterven staat?

Ons consumptieniveau zal anders moeten. Het moet in evenwicht gebracht worden met het aanbod, met wat de aarde kan verstrekken.

De aarde in balans.

De balans van de aarde heeft natuurlijk alles te maken met de balans in ons eigen leven. En dat sluit aan bij ons christen-zijn.

Ooit trof mij de uitspraak dat het voor christenen niet alleen 'om mensen gaat', maar dat heel de schepping in het geding is. Mensen maken onderdeel uit van die schepping. U en ik zijn nergens zonder lucht, water en vruchtbare grond. Wij zijn nergens zonder planten en dieren. Zoals wij ook nergens zijn zonder elkaar.

Deze problematiek is heel breed. Je kunt het over de ecologische problemen hebben: het milieu, de bio-industrie, de vliegvakantie.

Maar ook over de sociale problemen: de armoede, de overbevolking, de migratie. Alles hangt samen met hoe wij de wereld inrichten. Maar duidelijk is:

De tijd dringt, dat wij niet slechts willen heersen of verdienen, maar ons willen inzetten voor de ethiek van de nieuwe aarde, voor een cultuur van én bouwen én bewaren.

Programma:

Zondag 8 oktober: professor Lucas Reijnders, hoogleraar in de milieukunde aan de Universiteit van Amsterdam, en werkzaam bij de stichting Natuur & Milieu.

Hij heeft vele publicaties op het gebied van duurzame energiebronnen, medicijnen en klimaatsverandering. In een van zijn laatste boeken 'De natuur' geeft hij een overzicht van de wijze waarop de mens door de eeuwen heen over de natuur heeft gedacht.

Hij zal spreken vanuit Genesis 9,11:

Ik sluit met u Mijn verbond dat nooit meer enig levend wezen door het water van de vloed zal worden uitgeroeid, en dat er zich nooit meer een vloed zal voordoen om de aarde te verwoesten.

Zondag 15 oktober: dhr. Hielke Wolters, directeur Oikos. *Oikos is een oecumenische organisatie die opkomt voor mensen in het Zuiden door bij te dragen aan veranderingen in Nederland. Een ontwikkelingsorganisatie in het Noorden dus.*

'Ik zou graag met de aanwezigen willen nadenken over de gevolgen van globalisering voor de kloof tussen armen en rijken. Brengt globalisering ons dichterbij elkaar of neemt de kloof alleen maar toe?

Als uitgangspunt kies ik Genesis 11,1-9: het verhaal van de torenbouw van Babel. Dat verhaal vertelt veel over wat er nu in dit tijdperk van globalisering aan de hand is: de pretentie dat we werken aan eenheid en de wens om met onze bouwwerken tot in de hemel te kunnen reiken.

Zondag 22 oktober: dhr. Tim Stok, sinds jaar en dag Martelaar, voorzitter van de Regio maar ook CDA-politicus in ons stadsdeel. Hij is secretaris van het CDA-Duurzaamheidsberaad.

Met deze cyclus hopen wij u te kunnen inspireren aanzetten te vinden om meer *de aarde in balans* te krijgen.

Tim Stok

VOOR DE KINDEREN

Het Kinderkoor zingt weer!

U hebt ons al wat kunnen horen tijdens het gezellige Martelarenfeest.

Maar nieuwe kinderen zijn nog steeds van harte welkom!

Dus, kun je zingen, zing dan mee!

Repetitie: vrijdagmiddag van kwart voor vier tot half vijf.

Er breekt weer een mooie tijd aan voor de kinderen:
Sint Maarten, Sint Nicolaas en Kerstmis.
Voor ons koor de periode met de mooiste liedjes.

En dan? **Vormsel**

Was het het afgelopen schooljaar tijd voor de eerste communie, dit jaar wordt er weer 'gevormd' in onze kerk.

Wij hebben gekozen voor **zondag 22 april** en de nieuwe deken van Amsterdam pastor Ambro Bakker hiervoor uitgenodigd.

Met name de kinderen/teners van de eerste klas in het voortgezet onderwijs en die van groep 8 van de basisschool komen hiervoor in aanmerking.

Bij het Vormsel bevestig je, dat je gedoopt bent, je zegt nu zelf 'ja' op wat je ouders toen je nog klein was voor jou gekozen hebben. Net als bij de eerste communie gaat ook aan het Vormsel een leuke en leerrijke voorbereiding vooraf, die start in januari.

In een volgend Hofnieuws volgt hierover meer informatie.

En dan nu weer zingen, met

Nico

OKTOBER: MARIAMAAND - ROZENKRANSMAAND

In de dertiende eeuw ontstond de naam rozenkrans.

Het verhaal daarachter: een oude monnik gaf aan een van zijn leerlingen de raad om dagelijks vijftig Wees Gegroetjes te bidden en het Mariabeeld te versieren met een krans van rozen.

Later bad men ook het Onze Vader erbij en de Geloofsbelijdenis. Daarna begon men het hele leven van Jezus erbij te betrekken en noemde men een belangrijke zin uit het leven van Jezus. Dat heeft men weer ingekort tot de vijftien geheimen: vijf blijde, vijf droeve en vijf glorievolle geheimen.

Gebedssnoeren als hulpmiddel om bepaalde gebeden steeds weer opnieuw te bidden, komen in veel godsdiensten voor, niet alleen in christelijke kerken.

Dat zich in de rozenkrans 150 keer het 'Wees Gegroet' bevindt is niet toevallig. Er zijn namelijk 150 psalmen. Kloosterlingen baden

de psalmen en de gelovigen wilden eigenlijk graag meedoen, maar er waren tijden waarin maar weinig mensen konden lezen.

In plaats van die psalmen baden zij dan de rozenkrans. Het rozenhoedje, zoals wij dat kennen, telt 50 weesgegroetjes. Het gebed is op de achtergrond geraakt. Het werd een sleur, – dat is vaak het argument daarvoor.

Vanuit het Oosten zie je nu dit soort zaken toch weer terugkomen. De yoga en allerlei oosterse mystieke stromingen kennen ook een dergelijke vorm van gebed. Tijdens de herhaling wordt je geest rustig, ga je de dingen ontleden tot hun eigenlijke waarde en je raakt in een sfeer waarin je echt tot een gebed komt. Misschien kan via een omweg van het Oosten de rozenkrans weer meer voor ons gaan betekenen. Je moet zo'n gebed nimmer opleggen; iedereen heeft zijn vrijheid. Maar in deze jachtige tijd kunnen we best wat rust en overdenking gebruiken.

Oktober is de maand om de rozenkrans weer eens ter hand te nemen.

JUBILEUM LITURGISCHE WERKGROEP

Het is dit jaar 35 jaar geleden dat de Liturgische Werkgroep Martelaren van Gorcum, kortweg de LWM, werd opgericht.

Omstreeks 1970 zag de maatschappij er anders uit dan nu: veel veranderingen en vernieuwingen waren juist in de jaren zestig ingezet en ook de kerk kreeg hiermee te maken. Onder invloed van veranderde gezagsverhoudingen werd veel ter discussie gesteld. Er was een sterke roep om veranderingen in het bijzonder ten aanzien van de wijze van liturgievieren.

De Nederlandse taal kwam in de vieringen veel meer op de voorgrond te staan, tevens moesten de gezangen wat betreft tekst en muziek toegankelijker worden voor "het kerkvolk". Er werd gezocht naar meer bijbelse inspiratie. Tegelijkertijd leefde de behoefte de liturgie meer zeggingskracht te geven. Zo werd ook in de Martelaren van Gorcum gezocht naar meer eigentijdse vieringen, waarbij genoemde motieven een rol speelden.

Op initiatief van pastor Piet de Reus werd een groep parochianen bijeen gebracht die nieuwe Nederlandstalige liederen van o.a. Huibers en Oosterhuis ging zingen: de LWM.

De groep stond in het begin onder leiding van Elly van Grootel en organiste was Nel Heuwekemeijer. De LWM was niet alleen een koor,

maar men legde zich ook toe op het uitvoerig bespreken van de schriftlezingen, met elkaar en met de voorgangers.

Dit bleek een succesvolle formule te zijn. Enthousiaste parochianen sloten zich aan, waarbij bleek dat het niet alleen jongeren waren die vernieuwing nastreefden.

Nog steeds zijn er leden die vanaf de oprichting al actief zijn. Maar ook nieuwe leden gingen zich thuis voelen bij de LWM. Het is een groep met een sterke onderlinge betrokkenheid, waarbij de ontmoeting van groot belang is.

Nu, 35 jaar later, verzorgen wij nog steeds met veel plezier de diensten in onze parochiegemeenschap.

In de loop van de jaren is er veel gediscussieerd en veranderd.

Tallose onderwerpen kwamen op bezinningsweekenden of praatavonden aan de orde: moet er meer samenzang komen?... blijven we de houten altaartafel gebruiken?... communiceren onder twee gedaanten?... wat beweegt ons?

Studiedagen werden georganiseerd, waarop bijvoorbeeld Huub Oosterhuis uitleg gaf aan tafelgebeden; professor Ben Hemelzoet kwam vertellen hoe je naar een bijbeltekst kon kijken. Wat een inspiratie kreeg je hierdoor!

Vanaf 1984 kreeg onder leiding van dirigent Luc Löwenthal ook de muzikale kwaliteit een grote impuls. Er kwam begeleiding met dwarsfluit en hobo. Initiatieven werden ontplooid om een vleugel te verwerven wat door de opbrengsten van zgn. vleugelfondsconcerten lukte.

Hoewel de LWM op de eerste plaats de vieringen in de Martelaren ondersteunt, wordt er ook naar buiten getreden. Enkele keren per jaar zingen we op hoogfeestdagen in het OLVG. In april werd er in de kapel het muziekstuk De Kruisweg uitgevoerd.

Ook in het komende seizoen gaat de LWM weer op pad. In december zijn we bij een dienst in Almere en eind januari zingen we een zondagmorgen in huize St.Jacob. Het 35-jarig jubileum wordt zelfs buitengaats gevierd: in het weekend van 14/15 oktober verblijven we op Texel om ons door land, lucht en zee te laten inspireren.

Op zondag 22 oktober wordt in de viering kort aandacht besteed aan dit jubileum.

De LWM gaat door en hoopt natuurlijk ook de komende jaren iets voor de parochie en anderen te kunnen betekenen.

Ton Broerse, voorzitter LWM

OECUMENISCH LEERHUIS

Deze maand beginnen we weer met het oecumenisch leerhuis. Vier avonden zullen we net als vorig jaar met elkaar praten over een aantal gelijkenissen uit de evangeliën. Per avond zullen we een of twee gelijkenissen bespreken. Het zou aardig zijn als de deelnemers ieder hun eigen bijbel meenemen, dan kunnen we de gelijkenissen lezen in verschillende vertalingen en die met elkaar vergelijken.

Het leerhuis staat onder leiding van pastor Nico Essen en ds Ab Venemans.

De bijeenkomsten zijn op de woensdagavonden 11 en 25 oktober en 8 en 22 november van 20.00 - tot 22.00 uur in De Bron, ingang Hugo de Vrieslaan 2.

U bent van harte welkom.

VAN DE VOORZITTER

De Open Monumenten Dagen en het festival De Rode Loper waren een groot succes. Ondanks het feit dat onze kerk al weer heel wat jaren meedoet met deze evenementen voor een groot publiek, is de animo om de kerk te bekijken groeiend.

De rondleidingen van Wim Merlijn en ondergetekende trokken vele bezoekers, waarvan de meesten de kerk nooit eerder hadden gezien. Het bezoek aan de klokkentoren is altijd een indrukwekkende gebeurtenis. Drie prachtige vooroorlogse klokken met een prachtige klank.

De bezoekers mogen altijd even heel kort de klokken zien en horen luiden. Op de Linnaeushof is dit inmiddels bekend. Bewoners komen speciaal op bezoek in de kerk omdat ze de klokken hebben gehoord en de kans benutten om deze tocht naar boven af te leggen. Bijna 140 mensen konden deze keer meegenieten. Waarschijnlijk is de eerste kans om dit ook mee te maken tijdens de kerststallentoonstelling. Daar hoort u binnenkort meer over.

Ook de tentoonstelling van "Meerkunst" trok vele bezoekers.

Zondagmiddag waren in de koffiebeuk alle plaatsen bezet tijdens de kindervoorstellingen met een verhaal over een olifantje met veel muziek en uitleg over muziekinstrumenten.

Deze maand begint weer de cyclus van de gastsprekers. Een kleine actieve commissie bedenkt een onderwerp dat actueel is. Er worden mensen gezocht en gevraagd. En tenslotte kunnen we als kerkganger luisteren naar deze gastsprekers. Bijna altijd is hun boodschap een verhaal over de schepping, over mensen, kortom over zaken waar-

over wij lezen in het Evangelie. Dit keer de duurzaamheid, de vragen over het gebruik van onze aarde, de taak die er ligt om voorzichtig om te gaan met de schatten van de aarde. Ook zal de vraag worden gesteld of we in het westen alles mogen opmaken ten kostte van andere wereldburgers. Maar wat betekent het om huizen af te breken om er nieuwbouw te plaatsen. Is een buurt het waard om te restaureren? Dit soort vragen kunnen we stellen.

Het is de moeite waard deze cyclus over de “aarde in balans” te volgen.

En als u van muziek houdt dan kunt u zaterdagavond 7 oktober om 20.15 uur genieten van het Amsterdams Barok Gezelschap. Het gezelschap brengt een Mozart programma: twee symfonieën, nr. 38 en nr. 40, en pianoconcert nr. 12.

Wim Nypels, voorzitter

KINNESINNE EN NESJOMME OP DE RODE LOPER

In de nabespreking van het Rode Loper-weekend wil ik u vertrouwd maken met twee jiddisje uitdrukkingen. Dit omdat in deze weken veel joodse feestdagen gevierd worden.

Als Amsterdammers kent u de woorden waarschijnlijk wel. Nesjomme betekent bezieling, maar niet zómaar, het is een combinatie van ziel en intelekt. Zoals de rondleidingen in de Hofkerk, waar veel mensen op af kwamen vanwege Monumentendag. De foto's in de étalage van de Hema van kinderen met Rembrandtiaanse hoofddekseles waren met nesjomme gemaakt. De beschouwers keken met aandacht. Op de Middenweg was het stil, was er wel een festival? Ook in de rode tent aan de Linnaeusstraat, waar men de tekst over de Hofkerk kwijt was, waren weinig mensen.

De protestantse Muiderkerk zat wel vol bij de muziekkuitvoering. Tot 16.00 uur was hier de videopresentatie van het project Genesis 3, op een scherm. Bij de ingang waren hiervan hoge tekstborden neergezet. Ook in de moskee aan de Weesperzijde ging het goed met het scheppingsverhaal.

In de Hofkerk waren er problemen. Om welk stuk op de DVD ging het? Toen we dat wisten gingen we proefdraaien. Er was een beamer in de kerk en een scherm, er was, speciaal voor dit project een DVD-speler aangeschaft.

Olaf Olmer en Wim Kuijvenhoven sloten alles aan, onder mijn, niet erg deskundige blik. We wisten niet beter dan dat alles aangesloten was, het geluid deed het, waarom was er geen beeld? Was Onze

Lieve Heer het er niet mee eens? Na een uur werd besloten om Frans Nypels te bellen. Die stond pannenkoeken te bakken voor het kerktuin-etentje, maar kwam meteen. Frans wist, door een knopje om te draaien een beeld op het scherm te toveren.

Het was onduidelijk, geel en zwart. Nesjomme? Zeker: “de beamer is stuk”, constateerde Frans. En als Frans dat zegt klopt het, zo verzekerden ons die avond wel drie mensen.

Op zondagmiddag zaten er in de sacristie een aantal kijkers voor een klein tv-toestelletje. Op de grote TV kon de DVD niet aangesloten worden. Echt gezellig zag het er niet uit, de kartonnen doos van de nieuwe DVD-speler lag er naast met een hoop kabeltjes. Een mijnheer zei gelukkig dat hij het zo wel knus vond. “De folders liggen vooraan in de kerk”, zei ik. Die had hij gezien.

In de linkerzijbeuk stond een tentoonstelling van Meerkunst opgesteld. Wel bezieling maar geen nesjomme. Ik vroeg me af waarom iemand waterverftekeningen ophangt terwijl hij of zij de aquarel-techniek, die heel erg moeilijk is, niet beheerst. En tekeningen, die gewoon niet goed zijn. Gelukkig waren er ook mooie dingen, zoals de sieraden die goed tot hun recht kwamen en de bijzondere gekleurde foto's links achteraan. Het ruimtelijk werk was redelijk tot goed, zowel het beeldhouwwerk als het object van gekleurde lichtbuizen. Er stonden leuke hoeden die in kleur mooi bij de achtergronden pasten. De dame die moest opletten en ik waren het eens over de goede opstelling achteraan, waar twee schilderijen hingen met hoeden ervoor in dezelfde tinten: de objecten versterkten elkaar.

Nu kom ik op de kinnesine, want wat gebeurde er? Opeens waren de hoeden weg voor de schilderijen. Ze waren ruw opzij in een hoek geschoven, één was er van de standaard gevallen. Gingen ze de schilderijen misschien fotograferen? Ik vroeg waarom de hoeden er niet meer stonden en zette de ene weer op de standaard.

“Omdat ze voor de schilderijen staan, die zijn zo niet goed te zien”, gaf de mevrouw, die het slagveld veroorzaakt had venijnig ten antwoord. “Maar de hoeden horen er toch ook bij, het is toch de opstelling, het versterkt elkaar juist”, probeerde ik tevergeefs. De hoek was niet meer leuk, niet meer mooi van kleur. Er hingen alleen twee schilderijen waarvan een kenner nu zag dat ze niet erg goed waren.

Kinnesine is jaloezie, is de zon niet in het water te kunnen zien schijnen, is jou mening ten koste van een andere, is geen respect tonen; maar is vooral afbrekend voor jezelf!

Leontine Kuijvenhoven

UITSTEL VAN DE GROTE SCHOONMAAK

In een aantal kerken bestaat er een traditie van een grote schoonmaak. Een keer per jaar wordt ieder die de handen uit de mouwen wil steken, uitgenodigd voor een grote schoonmaak van het kerkgebouw. Wij willen dat ook gaan doen.

Niet in november, zoals was aangekondigd, maar in het voorjaar.

22 OKTOBER: WERELDMISSIEDAG

Op 22 oktober vieren alle katholieken overal ter wereld Wereldmissiedag.

Iets van dat gevoel van wereldwijde verbondenheid wil Wereldmissiedag overbrengen aan de hand van themaland Brazilië.

De Kerk daar is er een van ontroerende volksdevotie, het aanroepen van een hele santenkraam wonderdoeners, van tranende Maria's in een glas-in-loodraam enzovoort.

Maar het is ook een kerk die de leek een essentiële rol toebedeelt in het dragen en doorgeven van de Schrift.

Dat is in veel landen praktijk. Immers, de parochies zijn vaak zo uitgestrekt, dat een priester maar eens in de zoveel tijd een plaatselijke gemeenschap kan bezoeken. Die vrijwilliger is de continue factor in zo'n gemeenschap. Hij houdt het vlammetje brandend, leidt de gebedsdiensten en is – als een van de weinigen die kan lezen en schrijven - de link naar de buitenwereld.

Deze gemeenschappen kunnen zich financieel maar met moeite staande houden. Toch weten ze ook nog mensen te helpen die tussen wal en schip zijn gevallen. Steun de arme kant van onze wereldkerk. **Giro 1566** t.n.v. Wereldmissiedag Den Haag.

In onze kerk wordt vanaf 22 oktober de missie-zendingskalender te koop aangeboden.

DE MISSIE-ZENDINGSKALENDER

Dit keer staat Indonesië centraal in de nieuwe Missie-Zendingskalender. Het is het land van Wisnu Sasongko (32), een jonge schilder die in Yogyakarta leeft en werkt. Zijn bijzondere schilderijen sieren de kalender Uw koninkrijk kome; de spiritualiteit van Wisnu Sasongko.

Hij zegt: 'Schilderen is laten zien wat je ziet, laten voelen wat je voelt, doen aanraken wat je hebt aangeraakt. Mijn schilderijen vertellen het verhaal van de mens, hoe wij elkaar moeten liefhebben'.

De afbeeldingen van zijn hand gaan op elke pagina vergezeld van een bijpassende bijbeltekst.

Deze prachtige en inspirerende kalender wordt u in het week-end van Wereldmissiedag op 22 oktober in de parochie aangeboden.

De verkoopprijs van deze bijzondere Missiekalender is 6,50 Euro.

Kunt u niet wachten tot 22 oktober dan kunt u de kalender nu reeds verkrijgen bij:

Mw. J. Konijn, van 't Hofflaan 1, telefoon: 020-665 17 30.

ZATERDAG 28 OKTOBER: Kledingactie 'Mensen in Nood'

Zaterdagmorgen **28 oktober tussen 10.00 en 12.00 uur** komt 'Mensen in Nood' op het kerkplein van de Martelaren weer kleding ophalen.

Gooi uw gebruikte, nog goede kle-ding niet weg, maar steun de Kledingactie van Mensen in Nood t.b.v. het Voedselzekerheidsprogramma in Congo.

Uw kleding, schoenen, dekens, handdoeken, gordijnen etc. zijn ons heel wat waard!

Lever uw kleding graag af in goed dichtgemaakte plastic zakken.

U kunt Mensen in Nood ook financieel steunen:

Giro 7527, Mensen in Nood, 's-Hertogenbosch

Info: www.kledingactie.nl

1997-2006 10 JAAR MALAWI 30 september 2006

Het begon in oktober 1997. Onze nieuwsgierigheid naar het doen en laten van broer en zwager, Thomas Lechner, toen al meer dan 35 jaar wonend en werkend in Malawi, kon ons niet langer weerhouden hem een bezoek te brengen. Het werd een onvergetelijke reis.

Tom werd in 1962 door zijn congregatie van de broeders van Maastricht uitgezonden naar het straatarme, onderontwikkelde land om er technisch onderwijs te geven. Daartoe had hij gedurende 'n

jaar een opleiding in Engeland gevolgd, maar het regime in Malawi gaf geen toestemming voor een technische school. Het werd de middelbare school St. Patrick.

Het was een bezoek vol emoties. We hadden intens medelijden met de bevolking die in onze ogen in zulke onmenselijke omstandigheden leefde. We werden daar meermalen boos over. We kregen grote bewondering voor de broeders. We zagen met eigen ogen wat zij tot stand hadden gebracht. Terug op weg naar huis in het vliegtuig namen we ons voor méér voor dit land te betekenen, hoe kleinschalig ook. Op deze eerste reis hadden we van de parochie al een mooi bedrag meegekregen. We gaven het Tom voor zijn kunstmestproject.

In het voorjaar van 1998 gingen wij voor de tweede keer. Tom zei het in zijn bedankwoordje t.g.v. zijn 60-jarige professiefest op 2 juli 2006 in onze kerk: "Ze brachten een bezoek aan Malawi, werden getroffen door de grote armoede, wilden de handen uit de mouwen steken, een bijdrage leveren aan een beter Malawi", en ook: "hun betrokkenheid werkte aanstekelijk, want velen van u droegen bij aan het lenigen van noden in een straatarm land, het helpen van kansarmen".

Een intens contact met Tom ontstond, waarbij later e-mail van onschatbare waarde bleek. Diverse projecten werden gestart, door onszelf of werden uitbesteed. We willen nu wat projecten in herinnering brengen of zomaar wat impressies geven van bijzondere gebeurtenissen die we meemaakten. Dit zal niet in dit ene Hofnieuws passen, het wordt een vervolgverhaal.

Zaad- en kunstmestproject

We zeiden het hierboven al, de eerste gift werd besteed aan zaaigoed en kunstmest. In 1998 waren we bij de uitdeling ervan. Tom was als leraar gepensioneerd en had andere vormen van hulpverlening op zich genomen. Ieder jaar in oktober deelde hij aan circa 600 families in en rond Mzedi zaaigoed uit en enkele weken later, als de maïsplanten waren ontkiemd, een zak van 50 kilo kunstmest. We zien nog de vrouwen met die zware last op hun hoofd weglopen! Voorwaarde was dat de mensen in april een klein deel van de oogst zouden komen inleveren. Het liep als een trein en niemand liet verstek gaan met de 'betaling', vertelde Tom. Het staat hier in een paar regels, maar het was een jaarlijks terugkerend, immens karwei. Zaden en kunstmest moesten worden besteld en opgeslagen, ze kwamen met vrachtwagens vol binnen. Tom liet zelfs een stenen schuur bouwen.

Het vroeg om een goede administratie, om nog niet te spreken over de financiën die moesten worden aangeboord. Na de hongersnood van 1991-1992 was Tom er al mee begonnen. Er was op dat moment geld. De mensen moesten van hun sojaoogst 2 kilo terugbetalen, maar ze boden meer aan.

Tom besloot het op te kopen. Dat stelde de mensen in staat om wat geld te verdienen, voor andere uitgaven. De soja kwam met kleine en grotere hoeveelheden binnen. John Padambo, Tom's rechterhand in dit project, sloeg de soja in de schuur op. Er was een jaar dat er 100 zakken van 50 kilo binnenkwamen.

Tom wist eerst niet wat hij ermee aan moest, hij werd een echte zaadhandelaar. Hij bood de soja aan kliniekjes aan, aan 'n weeshuis en aan Br. Henk van Heck voor zijn armen. Het afgelopen jaar gingen er maandelijks vier zakken naar de nurseries van Zr. Lilian. Het uitdelen van zaaigoed is intussen gestopt, het wordt Tom teveel, maar het opkopen gaat gewoon door. De mensen krijgen een goede prijs. Tom laat personeel de soja zelf bewerken en het meel verpakken om zoveel mogelijk kinderen te kunnen helpen. De mensen hebben wel in de gaten dat soja gezond is voor hun kinderen. En oude mensen, die geen kracht meer hebben om op hun landje te werken, kloppen bij de broeders aan om een zakje voor zichzelf.

Mzedi Primary School

In het dorp Mzedi was een mevrouw, Mrs. Chipendo, die op eigen initiatief aan wat kinderen les gaf. Ze had geen klaslokaal, de kinderen zaten gewoon onder een boom. Ze was niet bevoegd, maar bracht hen zo goed en zo kwaad als dat ging wat rekenen en taal bij. Daar kwamen de broeders achter. Ze begonnen haar te steunen en uiteindelijk bouwden ze in de jaren 80 een echte school met zes lokalen. De Mzedi Primary School kwam tot stand en al gauw waren er 400 leerlingen. Het aantal bleef groeien en weer kregen er leerlingen onder een boom les. Als het warm is geeft dat niet, maar als het regende kan dat natuurlijk niet.

Een verplaatsbaar schoolbord werd meegezeuld. In de loop van de jaren 90 werden er klassen bijgebouwd. Sponsors stuurden geld en de oudste leerlingen kregen schoolbanken. Uit 't Malawi-potje werd een klas banken betaald en twee scholen in Zaanstad sponsorden ook een klas.

Op dit moment zitten alleen de kinderen van de laagste klassen nog op de grond. 1100 Leerlingen bezoeken nu de school.

Er zijn in de afgelopen jaren 8 onderwijzershuisjes gebouwd, waarvan enkele uit ons sponsorpotje. Die bouw was noodzakelijk omdat

Mzedi zo ver van de stad ligt en er geen vervoer is. Er was nauwelijks een leerkracht bereid om op deze school les te geven. Samen met nieuwe toiletten en de enkele jaren geleden geboorde waterput is het een mooi complex. Er wordt met het ministerie en het bisdom gesproken over 'n elektriciteitsaansluiting, maar dat zal nog wel een poos duren. Als het geen droom blijft.

Tot zo ver een stukje geschiedenis. Volgende keer verder. Op 26 november is er in onze kerk weer een 'Goede Doelenmarkt', waarop wij met diverse spulletjes uit Malawi komen staan, waaronder 12 kerststallen. De opbrengst komt ten goede aan het schoolgeld-project.

Cas en Adri Lechner

Postgiro 775 43 73 t.n.v. Lechner-Malawi, Amsterdam

WIJN

De huiswijn van de Martelaren is nog steeds te verkrijgen. Hij is in de koffiebeuk te koop voor 5 Euro per fles. De opbrengst van de wijn wordt gebruikt om de koffiebeuk nog gezelliger te maken.

24 OKTOBER: Moeder van altijddurende bijstand

Dinsdag 24 oktober a.s. om 20.00 uur wordt het toneelstuk "Moeder van altijddurende bijstand" opgevoerd, door mensen uit de zogenaamde vierde wereldbeweging. De theaterproductie handelt over de problemen van moeders in de bijstand. De acteurs zijn zelf vrouwen die van de bijstand moeten leven. De toegang is gratis.

Plaats: Muiderkerk, Linnaeusstraat t.o.v. ingang Oosterpark.

Dit toneelstuk is een initiatief van de vierde wereld beweging. *In 1957 richtte Joseph Wresinski, een Franse priester, die zelf in grote armoede opgroeide, samen met de dakloze gezinnen van het kamp van Noisy-le-Grand in Frankrijk de internationale beweging ATD Vierde Wereld op.*

Deze beweging stelt zich ten doel om de armste en meest vergeten mensen te bereiken, ons aan hun zijde te scharen en vriendschapsbanden te scheppen met hen en tussen hen. Als wij waarborgen dat degenen die het het hardst te verduren hebben, in het middelpunt van

onze actie staan, als we luisteren naar hun dromen en hoopvolle verwachtingen, zal er een goede verstandhouding ontstaan. Als de meest uitgeslotenen op gelijke voet met anderen hun kennis en ervaring in de samenleving kunnen inbrengen, kunnen zij daar kracht uit putten en kan extreme armoede worden overwonnen.

Zij hebben 17 oktober uitgeroepen tot 'werelddag van verzet tegen Extreme Armoede'.

OPNIEUW NAAR DE GEVANGENIS

Zoals in het vorige Hofnieuws geschreven is, organiseert de commissie kerk en samenleving opnieuw een bezoek aan de Bijlmerbajes.

Justitiepastor Piet van Beek schrijft:

Een bezoek aan een kerkdienst in de bajes zal de parochianen laten beseffen dat er ook onder gedetineerden gelovige/christelijke mensen zijn. Zij horen bij ons en wij horen bij hen, nietwaar?

Zondagmorgen 15 oktober bezoeken we de kerkdiensten (**aanwezig zijn om 08.45 uur, Wenckebachweg 48; identiteitsbewijs meenemen!**) Er zijn dan 3 kerkdiensten achter elkaar waar u bij aanwezig bent. Na afloop, om 12.45 uur zullen we een gesprek hebben met Piet van Beek. U kunt u tot en met zondag 8 oktober hiervoor aanmelden bij pastor N. Essen, 665 38 30 of pastor@hofkerk.nl

ALLERZIELEN

Donderdag 2 november **19.00 uur** gedenkt de kerk: Allerzielen

De dood hoort bij het leven. Je weet het. Mensen moeten sterven. Maar komt de dood je plotseling heel nabij, dan voel je hoe ontwrichtend, hoe pijnlijk, hoe afschuwelijk die is. Je mist hem, haar elke dag. Op Allerzielen gedenken wij onze dierbaren.

Tijdens een uitvaart werd deze tekst gelezen van Augustinus (354-430):

Ween niet. De dood is niets.

Ik ben slechts naar de andere kant.

Ik ben mezelf, jij bent jezelf.

Wat we voor elkaar waren, dat zijn we nog altijd.

Noem me zoals je me steeds genoemd hebt.

Spreek tegen me zoals vroeger op dezelfde toon,
niet plechtig, niet triest.

Lach om wat ons samen heeft doen lachen.
Denk aan mij, bid met mij.
Spreek mijn naam uit thuis, zoals je altijd gedaan hebt
zonder hem te benadrukken, zonder zweem van droefheid.
Het leven is wat het altijd is geweest.
De draad is niet gebroken.
Waarom zou ik uit je gedachten zijn?
Omdat je mij niet meer ziet?
Nee, ik ben niet ver, juist aan de andere kant van de weg.
Zie je, alles is goed.
Je zult mijn hart opnieuw ontdekken
en er de tederheid terugvinden.
Dus, droog je tranen en ween niet, als je van me houdt.

Met Allerzielen klinken de namen van hen, die ons dit jaar ontvallen zijn en licht zullen wij ontsteken aan de Paaskaars tot hinner, omdat wij geloven, dat zij nu leven in het licht van de Opgestane, in het eeuwige licht.

Ieder krijgt de gelegenheid zelf een kaars op te steken voor wie hij wil gedenken.

Allerzielen, een dag van herinnering.
Mogen wij met liefde onze dierbaren gedenken.
Voorwaarts en niet vergeten.

ZONDAG 5 NOVEMBER: NEVA ENSEMBLE

Neva Ensemble is de perfectie nabij. Neva Ensemble blijft vocaal overdonderen. Neva Ensemble zingt in superlatieven. Neva Ensemble roert luisteraars tot tranen toe. Neva Ensemble oorstrelend.

Voor de twaalfde keer mogen wij in onze kerk het Neva Ensemble uit Sint Petersburg verwelkomen. Aanbeveling van deze vocale tovenaars lijkt niet meer nodig. **Aanvang 10.30 uur.**

Het Neva Ensemble is een klein koor dat bestaat uit zes personen: drie dames en drie heren, plus een pianiste die hen bij de licht klassieke muziek begeleidt. Het heeft zich gespecialiseerd in het zingen van Russische kerkmuziek.

Tijdens de viering vervangt het ensemble de gebruikelijke Nederlandse gezangen door de mystieke liturgische uitvoeringen van de Oosters Orthodoxe Kerk: Meesterwerken van grote Russische componisten zoals Tsjaikovsky, Rachmaninov en Bortniansky.

De viering wordt besloten met een twintig minuten durend licht klassiek programma en enkele volksliederen.

Na afloop houden de leden van het ensemble zelf bij de uitgang een schaalcollecte. Ook is er de mogelijkheid tot het aanschaffen van hun nieuwste CD.

KERSTSTALLENEXPOSITIE

U leest het goed.

Dit jaar willen we in het tweede en derde weekend van de advent de inmiddels traditionele kerststallenexpositie houden.

Toen we in 1988 de eerste kerststallenexpositie organiseerde werd dit mede een succes door de medewerking van vele parochianen die hun kerstgroep naar de kerk brachten.

Op deze wijze konden vele belangstellenden van de verschillende kerstgroepen genieten.

Tijdens latere exposities kwamen er verzamelaars die delen van hun collectie lieten zien en zelfs grote groepen uit omliggende parochies.

Dit jaar willen we het graag combineren.

We zijn dus op zoek naar parochianen die een mooie of bijzondere kerstgroep, al dan niet met stal, hebben welke zij in de weekenden van 9/10 december en 16/17 december willen laten zien. Ook zijn er een drietal verzamelaars bereid gevonden om een deel van hun collectie te laten zien. Er zullen niet alleen kerststallen te zien zijn maar ook andere kunstuitingen waarbij het kerstverhaal centraal staat.

De expositie zal op de beide zaterdagen 9 en 16 december geopend zijn van 10.00 uur tot 17.00 uur en op de beide zondagen 10 en 17 december van 12.30 uur tot 17.00 uur.

Op zaterdag 16 december zal er 's avonds een kerstconcert gegeven worden door het Amsterdams Barok Gezelschap.

Wanneer u aan deze expositie uw medewerking wilt geven door uw kerstgroep beschikbaar te stellen dan kunt u een briefje, met uw naam, adres en telefoonnummer in de bus van de pastorie doen of

aan een van de kosteren geven. Zij zorgen dat het op de goede plaats terecht komt. Zet er wel even bij dat het om de kerststallenexpositie gaat.

Laat ons verrassen, de organisatoren, maar ook de parochianen. Dan maken we er met z'n allen weer een mooi plaatje van. In het volgende Hofnieuws leest u er zeker meer over.

HERDERS GEZOCHT

Ja u leest het goed, we zoeken herders of anders gezegd, we zoeken een aantal mensen die op de zaterdag- of zondagmiddag een paar uurtjes een oogje in het zeil willen houden op de kerststallenexpositie in de zijbeuk van de kerk.

Het hoeft niet persé de hele middag, een paar uurtjes is ook mogelijk. Geeft u zoveel mogelijk op. Hoe meer mensen zich beschikbaar stellen des te minder tijd bent u hieraan kwijt.

Aanmelden kunt u bij pastor Essen of bij Bert Hilhorst (tel 692 40 81). Het kan ook via de mail: bhilhorst@oost-wgm.amsterdam.nl

Alvast bedankt voor uw aanmelding.

Bert Hilhorst

HOFNIEUWSBEZORGING IN DIEMEN

Vier jaar lang heeft Andrea Appelboom Hofnieuws bezorgd bij ruim 30 adressen in Diemen Centrum.

Wegens haar studie/examenklas wil ze er nu mee stoppen.

Jammer Andrea, maar bedankt voor al die tijd en succes met je studie.

Nu een opvolger: ook die is er gelukkig en zal Hofnieuws gewoon bij de parochianen of vrienden van de Martelaren regelmatig op de deurmat vallen.

De heer Cees de Haan woont al enkele jaren in Diemen, maar wil de gemeente beter leren kennen en zoals altijd actief zijn voor de parochie. Cees bedankt voor je toezegging en succes!

Andrea bedankt voor wat je gedaan hebt en Cees bedankt voor wat je gaat doen.

Jan Hilhorst

KLAVERJASSEN 2006

Gezien het succes van voorgaande jaren gaan we ook dit jaar de kaarten schudden en wel op vrijdag 17 november a.s.

Met vele kaartsters en kaartsters rekenen we weer op een gezellige avond.

vrijdagavond 17 november

aanvang 20.00 uur in de pastorie of koffiebeuk

(afhankelijk van de belangstelling)

Kosten: 2 Euro per persoon

Spelregels: er wordt gespeeld op zijn Amsterdams. Elke partij heeft u een andere medespeler.

Aanmelden kan schriftelijk tot uiterlijk zondag 12 november. U kunt uw aanmelding inleveren op de pastorie of afgeven aan een van onze collectanten.

De avond wordt geheel verzorgd door de leden van het collectantencollege.

Maken we met zijn allen deze avond weer tot een succes en meldt u aan.

Het collectantencollege

GA EENS NAAR DE FILM

Into great silence

Bij hoge uitzondering kreeg de Duitse filmmaker Philip Grönig na 20 jaar de toestemming te filmen in het Franse Grande Chartreuse-klooster. De kartuizer monniken wonen daar al 900 jaar.

Zes maanden leefde de regisseur met en als de monniken van deze zwijgende orde, wat resulteerde in een 160 minuten durende, visuele reis in stilte. Alleen Philip Grönig was welkom, een filmploeg niet. Ook kon de maker geen extra licht gebruiken. Alles bij elkaar bracht hij zes maanden door in het klooster, waar hij leefde in een precaire balans tussen afzondering en gemeenschapszin.

Ooit waren de kartuizers een florerende orde, maar nu telt het nog slechts 360 zielen.

De orde wordt geregeerd vanuit het in de bergen rond Grenoble gelegen, imposante klooster Grand Chartreuse in de Franse Alpen. Het hoofdkwartier van de orde wordt beschouwd als een van de meest besloten plekken ter wereld. Buitenstaanders en toeristen worden geweerd van het terrein. De monniken, die de zwijggelofte hebben afgelegd, leven in sobere cellen waar ze alleen uitkomen om te werken en drie keer per dag te bidden. De leden van de zelfvoorzienende gemeenschap verbouwen hun eigen voedsel en repareren hun eigen kleding.

Door de afwezigheid van dialogen wordt het geluid van een appel die geschild wordt of een brandende houtoven bijna voelbaar. De zich herhalende tussentitels benadrukken het contemplatieve leven in het klooster. Het gezang van de monniken is de enige muziek die te horen is. Er is geen commentaarstem, noch nam Philip Gröning interviews af voor zijn film; een 164 minuten lange reis in stilte.

Deze documentaire is een nauwkeurige, gedeeltelijk stille meditatie over het kloosterlijke leven in een pure vorm. Geen muziek, behalve de liederen in het klooster, geen interviews, geen commentaar, geen extra materiaal. Het veranderen van de tijd, de seizoenen en de steeds terugkerende elementen van de dag, van het gebed. Een verhaal over bewustzijn, absolute aanwezigheid en het wijden van je leven aan God.

Op dit moment is Into great silence te zien in Rialto en in Het Ketelhuis.

Rialto:

Ceintuurbaan 338 (tussen Ferdinand Bolstraat en Sarphatipark)
bereikbaar met tramlijnen 3, 12 en 25.

Het Ketelhuis:

Haarlemmerweg 8-10 (Westergasfabrieksterrein)
bereikbaar met tramlijn 10 en bus 21 en 22.

Een reis in stilte - boek

Naast de film is over dit oude kartuizer klooster een prachtig boek verschenen van de journalist Joost Reijnders, een neef van de prior van La Grande Chartreuse. Het geeft informatie over leven en werken van de zwijgende monniken en over het doel van de

stilte: "Een reis in stilte" ISBN 9025957072, verschenen bij
Uitgeverij Ten Have in Kampen. Prijs: 14,95

PERSONALIA

Onze overledenen:

Gerard Coffeng 74 jr.

Gerard groeide op in onze parochie. Hij werd beeldend kunstenaar.

Caecilia van der Niet – Muller 85 jr.

Zij woonde vroeger aan de Nobelweg en was lid van de Linnaeus Soos. Zij overleed in Sint Jacob.

Onze dopelingen: Kiran Thijs,
Kerani Anouk en Dilan Coen Anderegg
Demian Vrijland (15 oktober 12.15 uur)

Ons bruidspaar: Ton en Nel Copier-Schep
(8 oktober: **Diamant**)